

מ"ת 59083/09/20 - מדינת ישראל נגד א.ע

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 59083-09-20 מדינת ישראל נ' ע' (עציר)

בפני כבוד השופט בכיר אלון אופיר
מדינת ישראל
מבקשים
ע"י מתמחה מתן אוסקר - נוכח
נגד
משיבים
א.ע(עציר) - נוכח באמצעות ויעוד חזותי
ע"י ב"כ עו"ד יונס אלקרינאוי

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952, יחד עם שתי עבירות איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
3. החלטה מפורטת לפיה קבעתי כי יש בידי המדינה ראיות לכאורה כנגד המשיב ללא כל כרסום מהותי באיכותן ניתנה על ידי ביום 11.10.20.
4. בשים לב שהמשיב מואשם בעבירה של כניסה לישראל עם שהייה בה שלא כדין, ועבירות נוספות של איומים כלפי בת זוגו בשתי הזדמנויות שונות, ובהינתן כי האיום הוא קונקרטי להרוג את בת הזוג, הרי שלצד עילת המעצר בשל החשש להימלטות מן הדין, קיימת עילת מעצר בשל המסוכנות הנשקפת מן המשיב לבת זוגו ולבנותיהם המשותפות.
5. באשר לאפשרות לשחרר לחלופה בנסיבות אלו ראו דברי של כב' הש' ארבל בבש"פ 6781/13 קונדוס ואח' נ' מדינת ישראל (4.11.13):

בפסקה 10:

"אפשרות ההימלטות מן הדין הינה שיקול בעל משקל, אך אין היא עומדת לבדה ואין היא, כשלעצמה, יכולה להכריע את שאלת השחרור לחלופת מעצר. עצם היותו של נאשם תושב האזור

אינה מונעת את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר, וזאת כאשר ניתן להבטיח את התייצבותו בהפקדת כספים ובביטחונות משמעותיים אחרים".

ובהמשך, בפסקה 12:

"כאשר מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי מכביד - ובכלל זה כאשר אין מדובר במי שלחובתו הרשעות רבות קודמות בעבירות של שהיה בישראל שלא כדין, וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהיה בלתי-חוקית בישראל, אני סבורה כי ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור, ולהבטיח את התייצבות לדין בהפקדה כספית ובערובות כספיות משמעותיות (ראו למשל: בש"פ 9193/99 הנ"ל; בש"פ 1023/97 אלאטרש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.2.97)).

ככל שמדובר במי שביצע עבירות חמורות יותר לצד הכניסה שלא כדין לישראל; ככל שמדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד; וככל שמדובר במי ששוחרר בעבר בערובה, לא התייצב למשפטו ובהמשך נעצר שוב בגין שהיה בלתי חוקית בישראל, בין אם לצד עבירות נוספות, בין אם כעבירה עצמאית - יקשה להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור."

6. בחינת עברו של המשיב מלמדת כי המשיב צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות עליהן נשפט בבית הדין הצבאי עת הפר פעמיים הוראות סגר.

7. באשר לעילת המעצר בשל החשש להימלטות מן הדין:

לקחתי בחשבון כי על אף שלמשיב הרשעות קודמות, לא הוצגה בפני כל אינדיקציה לכך כי בעבר המשיב נמנע מלהתייצב לדיונים או לריצוי עונשו.

לקחתי בחשבון כי הוצג בפני ערב ישראלי אשר מכיר את המשיב ואת משפחתו והוא מוכן ללוות אותו למחסום ולפגוש אותו במחסום לצורך הכנסתו שוב לישראל כדי להתייצב למשפט.

יחד עם זאת, להבדיל מהתייצבות למשפט בגין עבירת שב"ח בודדת, כתב האישום בפרשה זו מייחס למשיב שתי עבירות איום כלפי בת זוג. לא מן הנמנע כי המשיב מבין את השלכות הענישה הצפויה בגין כתב אישום כזה במידה ויורשע, מה שהופך את אינטרס התייצבות שלו מרצון למוטל בספק כבד.

ערב שהציגה ההגנה הוא שכן של המשיב ולא מצאתי כל בטחון ממשי בהפקדה שיבצע השכן כדי לשכנע את המשיב ברגע האמת לחזור ולהיכנס לישראל להישפט בפרשה שעלולה מבחינתו להסתיים במאסר. המשיב מודע כבר לעובדה כי סיכויי איחוד המשפחות שלו קטנים מאד בהינתן כי מי שאיתה הוא רוצה להתאחד הגישה כנגדו תלונה בגין איומים, ולכן הטענה של ההגנה לפיה יש למשיב אינטרס אישי להתייצב, טענה חלשה היא.

בנסיבות אלו, אני סבור כי החשש להימלטות המשיב מהליכי משפט ומריצוי עונשו אינו ברף נמוך, ואין אני סבור כי יש

בהצהרת הערב השכן בפני או בהפקדה שלו כדי לאיין חשש זה.

8. באשר לעילת המעצר בשל המסוכנות הנשקפת מן המשיב:

מסוכנות המשיב נלמדת מעברו **ומהעבירות הנלוות** לעבירת הכניסה לישראל שלא כדין.

למשיב מיוחסות שתי עבירות איומים כלפי בת זוגו וכלפי בנותיו.

תוכן האיום כפי שדיווחה עליו בת זוגו של המשיב למשטרת ישראל בשיחה למוקד 100, בשיחה עם עובדת סוציאלית, בשתי עדויות במשטרה ובעימות ישיר מול המשיב, הוא קונקרטי ולא כללי. לפי דבריה המשיב מאיים להרוג אותה ואף אמר כי אם ייכנס למאסר הוא ישתחרר ואז יהרוג אותה. אמנם, לא יוחסה למשיב תקיפה פיזית של המתלוננת או בנותיה, אך איום זה הינו ברף גבוה של הבהרת כוונות המשיב והוא מייצר בעיני רף מסוכנות גבוה כלפיו.

שחרורו של המשיב ל"אזור" שאינו בשליטה מלאה של ישראל כמוצע על ידי ההגנה, יאפשר למשיב כניסה בלתי חוקית נוספת לישראל ככל שירצה לממש את איומו, קל וחומר לאחר שהמתלוננת הגישה תלונה זו במשטרה והיא עומדת על נכונותה.

9. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, בחנתי את עילות המעצר של משיב זה והערכתי את רף מסוכנותו, הגעתי למסקנות הבאות:

אין לבית המשפט אופציה ממשית להשאיר את המשיב בתנאים של מעצר בית בשטח ישראל שכן המדובר בשווה בלתי חוקי ולא יעלה על הדעת כי בית המשפט יאפשר לאדם כזה לשהות כמשוחרר בתנאים בשטח ישראל מבלי שרשויות המדינה נתנו לו אישור לשהות במדינה.

גם אם הייתה אפשרות מעשית למעצר בית, הרי שאין באפשרות זו כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב כלפי בת זוגו ובנותיו. הימצאותו של המשיב משוחרר בתנאים מגבילים, תעמיד בסכנה מוחשית ומידית את בת זוגו ואין בחלופה שהציעה ההגנה (העברת המשיב ל"אזור" והפקדה כספית של השכן) כדי לאיין מסוכנות זו.

לא מצאתי כי בחלופות שהציעה ההגנה יש כדי לאיין את החשש מהימלטות מן הדין של המשיב ואין בה בחלופה שהוצעה כדי לאיין את מסוכנותו כלפי בת זוגו ובנותיהם שכן בכל רגע נתון יוכל המשיב לחדור שוב לישראל ולממש איומו.

10. לפיכך, אני מקבל את בקשת המדינה ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"א, 14 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

עמוד 3